

La poarta Paradisului

Blacks

De aş găsi cuvântului o poartă
prin care să pătrundă-nflăcărat
să îți prezinte a iubirii cartă
în suflet să-l primeşti neapărat!

Să nu te mire dacă a lui trăire
nu în înscrisuri are bogății.
E doar un sol ce arde prin grăire,
un foc alimentat de empatii.

Nu merităm ca să clamam în lume
că vă iubim la modul ideal,
Noi respectăm a' timpului cutume
și vă iubim adesea abisal.

De multe ori vă prindem în poveste
și dezvoltăm în doi al vietii basm,
Dar nimeni nu va fi ca să ateste
un viitor străin de un marasm.

Ciudatul joc, de pe a lumii sferă,
adesea îl jucăm la cacealma,
Că noi suntem bărbații ce preferă
o simplitate-n tot ce va urma.

Nemeritat de câștigăm o masă
noi cerem sortii-un unicat favor:
Să ne ofere fără de grimasă
Simbolul fericirii în pridvor.

Aducem argumente cu toptanul:
că suntem drepti, corecti și luminoși
Și că iubirea ne va fi oceanul
prin care vom privi contagioși.

Că vom privi mereu spre o idee
ce ne va fi drept arcă în destin:
Că-n inima plăpândă de femeie
vom regăsi iubirii baldachin.

Cât de copilă este-această clipă
când ne oferă fără de păcat
prilejul de-a zbura într-o echipă

POEZII ONLINE

---

c-un mesager, de zei înaripat!

Prin ce sunteți, fără a da de veste,
ne prindeți aripi de al nostru vis
ca să zburăm la margini de poveste
să batem doar în porți de paradis.

Ne prezentăm avizi de-a lui splendoare
și punem gaj amorul acvilin
ce l-am jurat ființei ca un Soare
ce ne-a schimbat destinul filistin.

Dar un reproș de dincolo de poartă
se năruie în aspru convolut:
"-Cum poți gândi c-a inimii consoartă
poate trai c-un gol în asternut?

Cum poți ceda a inimii trăire
pentru un colț dorit de Paradis,
când, fără de-o firavă șovăire,
Femeia te-a urmat cum ți-a promis?

Ar fi putut și ea să aibă visuri
dar le-a cedat pentr-un lumesc cămin
și prin copii, interne paradisuri
ți s-au deschis cu gândul lor divin!

De ar fi vrut, cedând a sa iubire
pentru un "ieri" în care a crezut,
Aș fi primit-o fără ostenire,
că ea este Luminii atribut!

Dar e legată ferm, imperceptibil,
de-al său cămin lipsit de frământări
Și al ei gând nu este compatibil
cu Paradisul plin de așteptări.

Nu își dorește decât o iubire,
străină de o stare de-împrumut...
Te-ntoarce către ea cu consfințire
C-al vost' cămin e visul Absolut!"

Mă-ntorc sfios, uimit de-a mea pornire
Iertare ca să-ți cer, aşa cum pot,
Să-ți spună al meu grai cu consumțire:
Că te iubesc și vreau să-ți fiu ilot!

De aş găsi cuvântului o poartă

POEZII ONLINE

---

prin care să pătrund spre al tău crez
mi-aș face din gândire o pancartă
să-ți spună clar că-n toate te urmez!